

misest, Jumala kange kohhus tundivad,
ja Temma ðiget fátemaksist.

2. Üks wina mija Saksa maal, laks lah
he aasta eest, ühhe wina male, wina enne-
sele ostma. Te peál tulli temma ühhe piisso-
fesse linna, ja trakteris, kus ta ð· maiale
olli, náaggi temma ühhe nore mehhe, illusa
jumine ja náoga, ahjo tagga istuvad, ja
olli jalloto ja keleto. Ta siis mdtles ommas
süddames: ehk sel waesel ðnnetumal on
wahhest rahha koppikast tarvis, ja laks ühhe
tuttawa se linna koddanikko jure, kes olli
uštarv mees, ja kulas temma káest se nore
mehhe párrast járrele, kas nenda? Agga
se koddanik kostis, et mees omma ferge
mele ja omma hirmfa sia julgusse lábbi isse
on omma ðnnetusse súallune. Temma olli
wáe peál ja piddi pea upseriks sama, agga
ellaś ühhe türdrukoga, ja se türdruk sai káima
peále. Mees nüüd kartis, et üllemad ennast
temmast piddid pahhandama ja temma trah-

vi alla sama, kui se piddi toušma, fest
temma olli omma fergemeelse ello lábbi jo
mitmest neile teáda. Temma sepárrast salgas
julgeste árra, et temma ei moi se türdruko
lapse išsa olla, ja kui türdruk ta peále káis, ja
aiaś omma digust tafka, ta siis útles omma
sure julgusse sees: Kui ma se laps išsa
ollen, siis sago ma keletumaks ja jallotumaks,
kui laps ilmale tulleb, ja káis sellega Jum-
mala ðigusse peále, kellest firjotud on:
„Arge efsige mitte, Jummal ei anna ennast
mitte pilkada!“ — Laps sai ilmale tulnud,
ja fest sadik kohhe mees sai keletumaks ja
jallotumaks, ja on nisuggune praego, nenda
kui sa náäd.

Ei tulle suur Jummal kül mitte igga-
ford ni norpeste eggia ni arivalikult omma
kange hirmoga. Paljo on neid, kes on ni-
sommosuggused, agga polle nende luggu
siiski nisuggune. Agga ei pea nemimad mitte
mdtlema, ennast sepárrast parramad ollewad